

Mistä on kysymys?

Yhteistä isämme maata syvästi koskevat päivän tapahtumat pakkoittavat meitä, Helsinkiin valtiopäiville palaamasta estyneitä kansanedustajia, jotka kuulumme eri valtiollisiin puolueisiin ja eri puolilla maata asuvina välittömästi tunnenime kansan eri kerrosten tuskallisesti kysyvän ja selvyyttä kaipaavan mielialan, kääntymään kaikkien, täysi-ikäisten kansalaisten puoleen ja lyhyesti lausumaan käsityksemme siitä, mistä nyt on kysymys.

Suomen sosialidemokratisen puolueen keskuudessa on jo pitemmän ajan työskennellyt herrasaines, joka ei usko ihmiskunnan kehityksen vastaisuudessa täytyvän käydä, niinkuin tähän asti on maailmassa tapahtunut, eri kansallisuuksien merkkitulien alla ja rajapyykkien sisäpuolella. Suomen kansaan ei ole tämä uusi ja outo oppi syöppynyt, vaan on sen sisimmässä aina kytenyt palava halu kansalliseen itsenäisyyteen ja sen korkeimpaan ilmenemismuotoon: riippumattomaan valtiolliseen asemaan.

Tätä itse Luojan ihmisluontoon istuttamaa pyrkimystä on Venäjä aina koettanut tukahuttaa ja viime vuosikymmeninä katalilla pakotoimenpiteillä ehkäistä. Mutta oma sisäinen mädännäisyytensä ja suuret, maailmaa mullistavat tapahtumat ovat vieneet Venäjän siihen, että sekin on nyt tullut pakoitetuksi tunnustamaan Suomen itsenäisyyden. Raatelematta ei Venäjän kaksipäinen kotka kuitenkaan näy tahtovan saalista kynsistään päästää. Työmies- ja sotamiesneuvoston nimissä nykyään Venäjää hallitseva Smolna, jossa myöskin erinäiset suuriruhtinaat ja äärimmäiset oi-

keistolaiset jo pesiytyvät, näyttää työskentelevän kiihkeästi siihen suuntaan, että Suomi venäläisen sotaväen asunana tasavaltana liittyisi Venäjän tasavaltaan. Mutta tältä venäläisten pyyteeltä on pohja jalkain alta pois, elleivät he onnistu osottamaan, että Suomen kansan suuri osa ei todellisuudessa tahdokaan irti Venäjästä, vaan päinvastoin uudessa muodossa pysyä siinä kiini. Kaiken tämän aikaansaamiseksi ovat venäläiset mustasotniamiehet, vastavakoiluosastot, urkkijat ynnä muut rahalla ostetut toimihenkilöt muokanneet maaperää sellaiseksi, että nyttemmin on Helsingissä eräs tekojensa seurauksista välittämätön sosialistikopla uskaltanut kansan pohjakerrosten nimissä lausua toivomuksen, että venäläistä sotaväkeä ei nälänhädän uhallakaan vietäisi pois Suomesta. Juuri tässä samassa tarkoituksessa ovat venäläiset rahoiltaan ja muilla toimenpiteillään edistäneet sellaisen, Suomen työtekevän luokan kehittymättömmän aineksen keskuuteen jo aikaisemmin kylvetyn mielipiteen viriämistä ja nousua, että työväestön on turhaa odottaa oloihinsa parannusta eduskunnan kautta lainsäädännöllistä tietä, vaan parasta muka on tarttua aseisiin ja niitten avulla poistaa eduskunta ja hallitus sekä itse ottaa, mitä otettavissa on, aivan niinkuin Venäjälläkin on tehty.

Näin olikin vähällä käydä jo viime marraskuussa, jolloin venäläisten asestama Helsingin punakaarti valtasi senaatin ja eduskunnantalon ja siten keskeytti eduskunnan ja hallituksen toiminnan. Silloin oli kuitenkin vielä voitolla Helsingin sosialistienkin keskuudessa se mielipide, että on kuljetava eduskunnallista eikä vallan-

kumouksellista tietä ja seurauksena tästä oli, että korkeimman vallan haltijaksi julistautunut eduskunta asetti nykyisen hallituksen.

Svinhufvudin hallitus julisti ensi tehtävänään Suomen itsenäiseksi tasavallaksi. Eduskunta vahvisti yksimielisesti tämän toimenpiteen ja koko Suomen kansa on sittemmin riemulla ottanut vastaan hallituksen tiedoitukset siitä, kuinka useimmat Euroopan valtat ovat meidän itsenäisyytemme lämpimin onnentoivotuksin jo tunnustaneet. Venäjän vallanpitäjät sen sijaan ovat, muodollisesta vapautustunnustuksestaan huolimatta, sotaväkensä ja kätyriensä avulla elämöineet täällä, niinkuin ei mitään olisi tapahtunut. He eivät ole hankkineet meille heiltä ostamamme leipäviljaa, josta jo aikojen sitte olemme maksaneet 60 miljoonaa Suomen markkaa, vaan päinvastoin väkipakolla halvasta hinnasta ottaneet meiltä lihaa, voita, perunoita, kuroja, heiniä, olkia, halkoja j.n.e. sekä asestaneet kansamme asioita ymmärtämättömintä ja sotilastöitten lopetettua joutilaisuuteen joutunutta aineesta, kätyriensä avulla yllyttäen sitä kukistamaan Suomen hallituksen ja tekemään hallituksen takana olevan eduskunnan toiminnan mahdottomaksi sekä ottamaan itse kaiken valtiovallan omiin käsiinsä.

Tammikuun 28 päivänä onkin joku meille tuntematon »Työväen toimeenpaneva Komitea« Helsingissä ilmoittanut lakkauttavansa »senaatin nimen ja virkavaltaisen järjestyksen« ja asettaneensa 14 henkisen vallankumoushallituksen nimellä »Suomen Kansanvaltuuskunta« sekä »sen toimintaa valvomaan ja yhdessä sen kanssa maan hallitusasioita toistaiseksi hoitamaan kunnes Suomen työtekevä kansa toisin päättää«, 35

jäsenisen Työväen Pääneuvoston.

Millä oikeudella kaikki tämä on tehty ja aijotaan edelleen panna toimeen? Venäläisten aseitten oikeudella. Ja Suomen kansan oikeus ja viime kesänä suoritetuissa valtiopäivämiesvaaleissa selvästi ilmennyt tahto syrjäytetään! Kansan kaikki kerrokset ja puolueet ottivat osaa vaaleihin innokkaammin ja runsaslukuisemmin kuin koskaan ennen, siten ilmaisten tahtonsa olevan, että täällä on kuljettava eteenpäin vaalilipun avulla lainsäädännöllistä tietä eikä, niinkuin Venäjällä aseet kädessä, vallankumouksen veristä tietä käyttäen. Mutta kun porvarilliset puolueet saivat vaaleissa lähes kaksisataatuhatta ääntä enemmän kuin sosialidemokratinen puolue ja kun sitä paitse hyvin tunnetaan ja tiedetään, että sosialidemokratiseen puolueeseen kuuluvissa kansanedustajissakin on enemmistö aseellista vallankumousta vastaan, ovat anarkistiset ja muuten rikolliset, sosialidemokratisen puolueen suojassa kulkevat joukot venäläisten painostamina nostaneet aseellisia joukkoja taisteluun kansaneduskuntaa ja sen asettamaa hallitusta vastaan.

Me tunnemme nykyisen hallituksen kansanvaltaisuudessa sangen pitkälle menevän uudistusohjelman, josta näkyväisinä esimerkkeinä ovat eduskunnalle jo jätetyt yli 40 esitystä. Niistä mainittakoon esimerkkeinä lukuisat uutta hallitusmuotoa, oikeuslaitosta, hallintoa ja torppariasiata koskevat esitykset; 100 miljoonan markan suuruisen lainan hankkiminen elintarpeitten ostoa varten; kymmeniä miljoonia markkoja kysyvät hätäaputyöt sekä esitys 32 miljoonan markan määräämisestä työkyvyttömyys- ja vanhuusvakuutusrahaston pohjaksi.

Ei ole liioin epäilemistä, että nykyinen eduskunta on valmis hy-

väksymään niin pitkälle meneviä uudistuksia kuin Suomen kansa suinkin kantaa jaksaa, mutta kokonaan ilmaiseksi se ei kylläkään katso voivansa toisilta kansalaisilta omaisuutta ottaa, toisille ilmaiseksi antaaksensa, niinkuin anarkistisocialistit vaativat. Sekin on peittelemättä ja avoimesti sanottava, että eduskunta on vastoin anarkistien tahtoa oikeuttanut ja velvoittanut hallituksen kaikilla käytettävissä olevilla keinoilla toimimaan niin, että rikolliset ainekset maassa ojennetaan laillisen yhteiskuntajärjestyksen tielle: Kaikkien aseellisten joukkojen on alistuttava hallituksen käskyihin, rikosten tekijät on saatettava rangaistukseen, niin että kaikille rauhaa rakastaville ja työtä tekeville ihmisille palautuu tässä maassa hengen ja omaisuuden turva.

Me myöskin tiedämme, että elintarpeitten hankkimista varten liikkuvat parhaillaan hallituksen asiamiehet, joihin kuuluu sekä sosialisteja että porvareja, Venäjällä, Ukrainassa, Romaniassa, Norjassa, Tanskassa, Saksassa, Hollannissa, Englannissa ja Amerikassa — yleensä kaikkialla, mistä elintarpeita tiedetään tahi arvellaan olevan saatavissa.

Kaikkia ylempänä mainittuja eduskunnan ja hallituksen toimenpiteitä ovat vallankumoukselliset vastustaneet ja julkaisuissaan työväestölle väaristellen ja valheellisesti esittäneet, jotta tämä saataisiin niin paljon kuin mahdollista siihen käsitykseen, ettei eduskunnalta ja hallitukselta ole mitään hyvää odotettavissa, vaan päinvastoin mustaa taantumista ja työväestön sortoa.

Näin on läheisessä yhteistoinnissa venäläisten kanssa valmisteltu vallankaappausta Suomen kansan valitsemaa eduskuntaa vastaan sekä valtiopetosta Suomen nuoren tasavallan riippumattomuuden tuhoamiseksi. Ja niinkuin edellä jo mainitsimme, ovat nyttemmin eräät Suomen kansalle

tuntemattomat henkilöt Työväen Toimeenpanevan Komiten nimellä venäläiseen tapaan aseilla estäneet maan laillisen hallituksen ja eduskunnan toimimasta, vallanneet Helsingissä ja muuallakin missä ovat voineet Suomen pankin sekä yksityiset pankit ja ilmoittaneet asettaneensa vallankumoushallituksen asiamiehineen. — Kaikki toiminta siis ihan pilkulleen venäläiseen tapaan ja venäläisen mallin mukainen hallitusjärjestelmä!

Niinkuin näkyy, ei kysymys ainakaan meille ytimessään nyt ole porvarillisen ja sosialistisen yhteiskunnan välisestä taistelusta, joka on suoritettava ja voidaan suorittaa yksinomaan vaalilipuilla niin hyvin valtiollisen kuin kunnallisen elämän alalla, vaan Suomen nuoren tasavallan Venäjän valtioyhteydessä pitämisestä kansaneduskuntaan ja sen asettamaan hallitukseen kohdistuvan vallankaappauksen avulla ja yhteydessä. Ken tämän ja sen kauheat seuraukset käsittää, hän nouskoon taisteluun oman ja kansansa vapauden puolesta. Venäläinen sotaväki on saatava maasta pois, kaikki aseelliset joukot yksinomaan maan laillista hallitusvaltaa tottelemaan, ryövärit, murhamiehet ja varkaat linnaan sekä hulikaanit työhön tahi Venäjälle, jonka laajassa helmassa sellaisetkin ystävineen löytänevät itselleen otollisen isänmaan. Rauhalliselle ja työtä tekeväälle väelle sensijaan ei ole mitään paha tapahtuva, vaan päinvastoin eduskunnan ja hallituksen yhteisten toimenpiteitten kautta valmistettava mieluinen asuinsija omassa isäinsä maassa, Suomessa.

Kaikki kunnialliset ihmiset miehet ja naiset kieleen, puolueisiin tahi ammattiin katsomatta on saatava ymmärtämään, että yksinomaan tästä nyt on kysymys. Oikeuden ja vapauden puolesta taistelevia on tuettava rahoilla, ruokavaroilla, hevoskyydeillä, kodin lämpimällä ja esirukouksilla.

Joukko Suomen kansaneduskunnan jäseniä.